

Έρη Σταυροπούλου

Στη σημερινή εποχή γινόμαστε μάρτυρες μιας προσπάθειας συνολικής απαξίωσης των ανθρωπιστικών σπουδών. Δεν συνδέω το ζήτημα αυτό μόνο με την τωρινή ελληνική οικονομική κρίση, αλλά με μια παγκόσμια τάση υποβιβασμού των πνευματικών και καλλιτεχνικών αξιών, οι οποίες έχουν ως βάση τα επιτεύγματα του αρχαίου, κυρίως ελληνικού, πολιτισμού και οι οποίες διαμόρφωσαν ανά τους αιώνες μια παιδεία βασισμένη στη μελέτη της λογοτεχνίας και της φιλοσοφίας, στη γλωσσική καλλιέργεια, στην επαφή με το καλλιτεχνικά ωραίο. Το δημόσιο Πανεπιστήμιο και, ειδικότερα, οι Φιλοσοφικές Σχολές βιώνουν αυτόν τον παραμερισμό με την υποχρηματοδότηση, τη μείωση θέσεων, καθώς και την προσπάθεια αλλαγής των προγραμμάτων της δευτεροβάθμιας παιδείας, ερήμην της γνώμης των καθ' ύλην αρμόδιων φιλολόγων.

Κατά τη γνώμη μου, ένας τρόπος αντίστασης και μεταβολής αυτού του αρνητικού κλίματος είναι η προβολή προσώπων, έργων και επιτευγμάτων, που προωθούν τον πνευματικό πολιτισμό και τις αιώνιες αξίες της λογοτεχνίας, της τέχνης ευρύτερα, της πνευματικής καλλιέργειας.

Ο τιμώμενος σήμερα Κώστας Στεργιόπουλος ανήκει ακριβώς σε εκείνους που αφιέρωσαν τη ζωή τους στη λογοτεχνία καλλιεργώντας την σφαιρικά και πολύπλευρα.¹ Ποιητής, πεζογράφος, κριτικός, δοκιμιογράφος, φιλόλογος, καθηγητής πανεπιστημίου με έργο ισάξιο σε όλους αυτούς τους τομείς, πρωτοεμφανίστηκε στα γράμματα, μαθητής ακόμη, το 1943.

Δέκα βιβλία ποίησης (δύο από τα οποία βραβεύτηκαν), με χαρακτηριστικούς τίτλους, όπως *Τα τοπία του φεγγαριού*, *Η σκιά και το φως*, *Τα τοπία του ήλιου*, *Κίνδυνος*, *Αλλαγή φωτισμού*, και μια τρίτομη συγκεντρωτική έκδοση, απαρτίζουν τη συνεισφορά του στην τέχνη αυτή. Μάλιστα, ποιήματά του έχουν μεταφραστεί σε δέκα τουλάχιστον ευρωπαϊκές γλώσσες.

Μερικά από τα κύρια στοιχεία, που διατρέχουν την ποίησή του, επισημαίνει η Άντα Κατσίκη-Γκίβαλου: η «αμφιταλάντευση ανάμεσα σε αντιθετικές έννοιες, αντίπαλα δέη που έχει εσωτερικεύσει, όπως φως-σκοτάδι, ζωή-έρως-θάνατος, ελπίδα-απελπισία, φύση-πόλη, άγγελοι-δαίμονες [...] Η συνύ-

* Το κείμενο αποτελεί επεξεργασμένη μορφή της ομιλίας μου κατά την τελετή αναγόρευσης του Κώστα Στεργιόπουλου σε επίτιμο διδάκτορα του Τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Αθηνών στις 19 Δεκεμβρίου 2014.